

DÜNYAYI DURDURAN KIZ

Kayıp Kedilere Ne Oldu?

SELÇEN
YÜKSEL ARVAS

Kayıp Kediler

Okuldan geldiğimde hemen elimi yüzümü yıkayıp odama koştum.

“Yemeğini koydum, soğutma!”

“GELİYORUM ANNEE!”

Annem dakik kadındır. Okulun son zili çaldıktan tam on yedi dakika sonra pencereye çıkar, sokağın köşesini döndüğümü görür görmez yemeğin altını yakar, ben aşağıdan zili çaldığımda ise sofraya hazırdır.

Kapıda beni karşıladığında öptükten sonraki ilk cümlesi hep “Elini yıka, sofraya gel!” olur.

Banyodan çıkıp üzerimi değiştirmek için odama giderken de “Yemeğini koydum, soğutma!” demeyi asla ihmal etmez.

“**Yemek bekliyor, hadii!**”

Evet, bu da hiç değişmeyen üçüncü cümlesi. Şimdi bunu her yirmi saniyede bir gelen “Hadii!”ler takip edecek.

“**GELİYORUM AANNNEE!**”

“Amma yavaşsın be yavrum, acele et, yemek soğudu!”

Aslında hiç de yavaş bir insan değilim ama ANNEMİN BİLMEDİĞİ ŞEYLER VAR!

Annem okuldan gelince sadece elimi yüzümü yıkayıp üzerimi değiştirdiğimi sanıyor. Ama çok yanılıyor!

Ben okuldan gelince elimi yüzümü yıkar yıkamaz odama girip bir yandan üzerimi değiştiriyor öteki yandan da çok gizli haber alma cihazımdaki mesajları kontrol ediyorum.
ÇÜNKÜ BEN BİR HALK KAHRAMANIYIM, BENİM ÇALIŞMA ŞEKLİM BU!

Mesaj kutumdaki mesajlara baktım. Bugün ne çok mesaj var böyle! Çok merak ettim doğrusu, ama bir an önce mutfağa gidip yemeğimi yemezsem annem odaya gelecek. Çok gizli haber alma cihazımı çalışma masamın çekmesine hızlıca geri koyup mutfağın yolunu tuttum. Tabii yüzümde kocaman bir gülümsemeyle!

BİR HALK KAHRAMANI İÇİN EN GÜZEL ŞEY MESAJ KUTUSUNUN DOLUP TAŞMASIDIR!

Kim bilir yine kimler benden yardım istiyor!

Bunu öğrenmenin bir tek yolu var: Yemeğimi bitirip odama çekilmek!

“EDDEEEEEE!”

Mutfakta beni görünce kardeşim Yaman'ın gözlerinin içi parladı. Elindeki çingırağını sevinçle mama sandalyesine vurmaya başladı.

“EDDEE EDDEE!”

Hemen yanına koşup bingıldağından “şlop” diye öptüm,
ekşi kokusunu içime çektim.

Keyifle sırttı.

Annemin hiç değişmeyen cümlesi de anında geldi:
“Buz oldu yemek, otur artık!”

Sonra da Yaman'a döndü.

“Hadi bakayım Yaman, ablana ağzını nasıl açtiğini göster! Bak ablası tren geliyor çuf çuuuuff!”

Annem ve her zamanki mama dövüşü! Mamalar her öğün tren, uçak, gemi, akülü araba... şeklinde Yaman'ın ağzına girmeye çalışır. Yaman da ısrarla hepsini tek tek ağzına alıp itinayla anneme geri püskürtür.

“Geldi, geldi, fış fış kayıkçı geldi. Haniymiş oğlumun ağzı?”

PÜFFFFFFFFFF!

“Yamaaaan! Offff! Bir gün de doğru düzgün ye yavrum şu yemeğini! Bak ablan nasıl yiyor!”

Evet, yemeğimi hapır hupur yiyordum. Bir an önce yemeliyim ki içeri koşup çok gizli mesajlarımın ne olduğunu öğrenebileyim!